[2019] 12 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1064

ਗੁਰੂ @ਗੁਰੂਬਰਨ ਅਤੇ ਸਾਡਾ।

ਬਨਾਮ

ਸਟੇਟ ਰਿਪ ਪੁਲਿਸ ਦਾ ਇਨਸਪ ਦੁਆਰਾ।

(2010 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ No.1893)

ਸਤੰਬਰ 27,2019

[ਦੀਪਾਕ ਗੁਪ੍ਤਾ ਅਤੇ ਅਨਿਰੁਦ੍ਧ ਬੋਸ, ਜੇ. ਜੇ.]

ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860-ਐਸ. ਐਸ. 302, 323 ਅਤੇ 324-ਕਤਲ-ਪੱਖਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁੱਝ ਵਿਵਾਦ ਸੀ-ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਲਈ ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ-ਕਿਉਂਕਿ ਪੰਚਾਇਤ ਦਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਬਿਮਾਰ ਸੀ, ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ-ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੀਡਬਲਯੂ-2, ਉਸ ਦੀ ਭੈਣ ਪੀੜ੍ਹਤ-ਮ੍ਰਿਤਕ, ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਪੀਡਬਲਯੂ-7, ਪੀਡਬਲਯੂ-13 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ-ਜਦੋਂ ਉਹ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ, ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ (ਏ-1, ਏ-2, ਏ-3, ਏ-5 ਅਤੇ ਏ-9) ਦੰਦੀ, ਲੋਹੇ ਦੀ ਪਾਈਪ ਅਤੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਡੰਡੇ ਨਾਲ ਆਏ ਅਤੇ ਪੀੜ੍ਹਤ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਏ-1 ਅਤੇ ਏ-2 ਯੂ/ਐੱਸ 302 ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ., ਏ-3 ਯੂ/ਐਸ. 324 ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਅਤੇ ਏ-5 ਅਤੇ ਏ-9 ਯੂ/ਐਸ. 323 ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ। -ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਲੜਾਈ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮਨਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਮੀਟਿੰਗ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਕਤਲ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਲਕਿ ਗੈਰ-ਇਰਾਦਤਨ ਕਤਲ ਸੀ-ਫੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆਃ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਰੇ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹਾਂ ਦਾ ਸੰਸਕਰਣ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਸੀ-ਮੈਡੀਕਲ ਸਬੂਤ ਨੇ ਵੀ ਸਾਰੇ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ-ਅਪਵਾਦ 4 ਤੋਂ ਐਸ ਤੱਕ ਦਾ ਲਾਭ। 300 ਸਬੂਤਾਂ ਨੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਆਏ ਸਨ-ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਹ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਸਨ, ਨੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਘਟਨਾ

ਜਨੂੰਨ ਦੀ ਗਰਮੀ ਵਿੱਚ, ਅਚਾਨਕ ਹੋਏ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵਾਪਰੀ ਸੀ-ਏ-1 ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਦਾਤਰੀ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਖੋਪੜੀ ਟੁੱਟ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 'ਚੌਥੀ' ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 300 ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ.-ਇਸ ਲਈ, ਏ-1 ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ-ਹਾਲਾਂਕਿ, ਏ-2 ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਗਰਦਨ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਲੋਹੇ ਦੀ ਪਾਈਪ ਨਾਲ ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਿਰਫ ਰਗੜ ਹੋਈ ਸੀ-ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਯੂ/ਐੱਸ. 302 ਐਸ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ. 324 ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ.-ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਏ-3, ਏ-5 ਅਤੇ ਏ-9 ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਨੇ

ਰੱਖਿਆਃ 1. ਡਾਕਟਰ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸੱਟਾਂ ਕਾਰਨ ਪੀੜਤ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਈ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਸੱਟ ਇੱਕ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਦਾ ਜ਼ਖ਼ਮ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੱਟ ਦੰਦੀ (ਕੋਡੁਵਲ) ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਤਿੱਖਾ ਹਥਿਆਰ ਹੈ। ਦੰਦੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਯੰਤਰ ਹੈ ਜੋ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਘਾਹ ਅਤੇ ਫਸਲਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੰਦਰੂਨੀ ਪੱਖ ਤਿੱਖਾ ਹੈ ਪਰ ਬਾਹਰੀ ਪੱਖ ਤਿੱਖਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ ਵਰਤਦੇ ਸਮੇਂ, ਤਿੱਖੇ ਕਿਨਾਰੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਵਜੋਂ ਵਰਤਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਕਸਰ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਬਾਹਰੀ ਪਾਸੇ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸੱਟ ਇੱਕ ਦਾਤਰੀ ਜੋ ਕਿ ਐੱਮਓ-1 ਹੈ, ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮੈਡੀਕਲ ਸਬੂਤ ਸਾਰੇ ਚਸ਼ਮਦੀਦਾਂ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। [ਪੈਰਾ 5] [1068-G-H; 1069-A]

2. ਦੋਸ਼ੀ ਅਪਵਾਦ 4 ਤੋਂ 300 ਆਈਪੀਸੀ ਸੈਕਸ਼ਨ ਤੱਕ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਬੂਤ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਸਨ। ਦੋ ਦੰਦਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਸਨ, ਇੱਕ ਲੋਹੇ ਦੀ ਪਾਈਪ ਨਾਲ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਲੱਕੜ ਦੇ ਡੰਡੇ ਨਾਲ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਆਏ ਸਨ, ਪਰ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਹ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਸਨ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਘਟਨਾ ਜਨੂੰਨ ਦੀ ਗਰਮੀ ਵਿੱਚ, ਅਚਾਨਕ ਹੋਏ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵਾਪਰੀ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੋਵੇਂ ਪੱਖ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ

ਪੰਚਾਇਤ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਆ ਰਹੇ ਸਨ। ਜੇਕਰ ਇਰਾਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਸੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਹਥਿਆਰ ਲਿਜਾਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਕਿੱਥੇ ਸੀ? ਹੋਰ ਵੀ, ਅਪਵਾਦ 4 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਿਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੀ ਧਾਰਾ "ਚੌਥੀ" ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 7] [1069-ਡੀ-ਈ]

3. ਏ-1 ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜੋ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਇੰਨੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਦਾਤਰੀ ਮਾਰ ਕੇ ਖੋਪੜੀ ਨੂੰ ਤੋੜਨਾ ਇੰਨਾ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਜਲਦੀ ਹੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ। ਇਸ ਲਈ, ਏ-1 ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 8] [1070-ਏ]

4. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਏ-2 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 34 ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਧਾਰਾ 149 ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਹਰੇਕ ਦੋਸ਼ੀ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਸੱਟਾਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਆਤਮਾਰਾਮ ਜ਼ਿੰਗਾਰਾਜੀ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਦਾਲਤ। ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਏ-2 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਸ ਉੱਤੇ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਗਰਦਨ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਲੋਹੇ ਦੀ ਪਾਈਪ ਨਾਲ ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ ਸੱਟ ਲੱਗੀ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਰਗੜ ਹਨ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 324 ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲਗਭਗ 11 ਸਾਲ ਦੀ ਕੈਦ ਕੱਟ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 324 ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੈਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੱਕ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਏ-3, ਏ-5 ਅਤੇ ਏ-9 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 9] [1070-ਬੀ-ਈ]

ਆਤਮਾਰਾਮ ਜ਼ਿੰਗਾਰਾਜੀ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ (1997) 7 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 41: [1997] 3 ਸਪਲਾਇਰ. ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 432-ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

<u>ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ</u>

[1997] 3 ਸਪਲਾਇਰ. ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 432 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪੈਰਾ 9

ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾਃ 2010 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ No.1893|

2000 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 615 ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਜੁਡੀਸੀਏਚਰ ਦੇ ਮਿਤੀ 10.02.2009 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ|

ਐੱਸ. ਨਾਗਾਮੁਥੂ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਬੀ. ਬਾਲਾਜੀ, ਐੱਸ. ਅਰੁਣ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਸੱਤਿਆ ਮਿੱਤਰਾ ਗਰਗ, ਵਕੀਲ। ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਜੈਅੰਤ ਮੁਥ ਰਾਜ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ (ਏ. ਏ. ਜੀ.), ਐੱਮ. ਯੋਗੇਸ਼ ਕੰਨਾ, ਵਕੀਲ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਦੀਪਾਕ ਗੁਪ੍ਤਾ, ਜੇ.

1. ਇਹ ਅਪੀਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1,2,3,5 ਅਤੇ 9 ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗੁਰੂ @ਗੁਰੂਬਰਨ (ਏ-1) ਅਤੇ ਦੁਰਈ @ਦੁਰਾਈਰਾਜਨ (ਏ-2) ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ (ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ.) ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ Rs.1000 ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ-ਹਰੇਕ ਨੂੰ 3 ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ (ਆਰ. ਆਈ.) ਦੀ ਡਿਫਾਲਟ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਵੇਟ੍ਰਰੀ @ਵੇਟਰੀਵੈਲ (ਏ-3) ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਦੋ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 324 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ 3 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਡਿਫਾਲਟ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ Rs.1000 ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਨਾਰਾਇਣਨ (ਏ-5) ਅਤੇ ਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ (ਏ-9) ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 323 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਨੂੰ 3 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਡਿਫਾਲਟ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ Rs.1000 ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਰੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਚੱਲਣੀਆਂ ਸਨ।

2. ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਰੋਜਾ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਪਰਸ਼ੁਰਮਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ-14) ਅਤੇ ਮੁਨੁਸਾਮੀ ਪਿਲਾਈ (ਪੀਡਬਲਯੂ-1) ਏ-1 ਦੀ ਛੋਟੀ ਭੈਣ ਉਮਾ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਵਿਆਹ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੀਡਬਲਯੂ-14 ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਘਰ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਸਰੋਜਾ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੀਡਬਲਯੂ-14 ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ। 03.03.1998 ਉੱਤੇ, ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੈਰਾਮਨ (ਏ-4) ਨੇ ਨਾਗਰਾਜਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ - 2), ਸਰੋਜਾ ਦਾ ਭਰਾ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦਾ ਜੀਜਾ। ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਲਈ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਇੱਕ ਪੰਚਾਇਤ ਬੁਲਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਏ-1 ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੰਚਾਇਤ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਪਰ ਪੰਚਾਇਤ ਦਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਬਿਮਾਰ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਪੰਚਾਇਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੀਡਬਲਯੂ-2, ਉਸ ਦੀ ਭੈਣ ਸਰੋਜਾ (ਮ੍ਰਿਤਕ), ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਰਾਣੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ-7), ਮੁਰੂਗਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ-13) ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-7 ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਨਵੀਨ ਕੁਮਾਰ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-13 ਪੰਚਾਇਤ ਕਾਰਨ ਪਿੰਡ ਆਇਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਉੱਥੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ, ਏ-1 ਇੱਕ ਦੰਦੀ (ਕੋਡੁਵਲ), ਏ-2 ਇੱਕ ਲੋਹੇ ਦੀ ਪਾਈਪ ਨਾਲ, ਏ-3 ਇੱਕ ਦੰਦੀ (ਕੋਡੁਵਲ) ਨਾਲ ਅਤੇ ਏ-4 ਤੋਂ ਏ-9 ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਘਣੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਡੰਡੇ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਏ-1 ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਰੋਜਾ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ ਦੇ ਅਗਲੇ ਹਿੱਸੇ ਉੱਤੇ ਦਾਤਰੀ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਏ-1 ਦੀ ਛੋਟੀ ਭੈਣ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਤੋਂ ਵੱਖ ਰਹਿਣਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਏ-2 ਨੇ ਸਰੋਜਾ ਦੀ ਗਰਦਨ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਹਿੱਸੇ ਉੱਤੇ ਲੋਹੇ ਦੀ ਪਾਈਪ ਨਾਲ ਇੱਕ ਝਟਕਾ ਦਿੱਤਾ। ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀ ਕਥਿਤ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਸਰੋਜਾ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੱਕੜ ਦੇ ਡੰਡੇ ਲੈ ਕੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਸਰੋਜਾ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਸਾਰੇ 9 ਦੋਸ਼ੀ ਉਸ ਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ। ਚਸ਼ਮਦੀਦਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹਮਲਾਵਰ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਵੀ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸਾਰੇ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹਾਂ ਦਾ ਸੰਸਕਰਣ ਇਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ।

3. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਹ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ, ਉਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਿਸੰਗਤੀਆਂ ਹਨ। ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੰਚਾਇਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਲੜਾਈ ਹੋਈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਹਮਲਾ ਹੋਇਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਚਸ਼ਮਦੀਦਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ,

ਹਮਲਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਭੜਕਾਹਟ ਦੇ ਹੋਇਆ। ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਕੋਈ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਲੜਾਈ ਹੋਈ ਸੀ।

4. ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਮੁੱਖ ਬਚਾਅ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਲੜਾਈ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਨਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਮੀਟਿੰਗ ਹੋਈ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 149 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਲੱਗੀ ਸੱਟ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਸਰਜਨ ਡਾ. ਰਾਜਮਣੀ, ਸਹਾਇਕ ਸਰਜਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ-3) ਦੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸਬੂਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੱਟਾਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨਃ

“1. 6 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x 1 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x 1 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਮਾਪਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਐਂਟੀਮੋਰਟਮ ਲਾਲ, ਤਿਰਛੇ ਚੀਰ ਵਾਲਾ ਜ਼ਖ਼ਮ, ਖੋਪੜੀ ਦੇ ਖੱਬੇ ਮੂਹਰਲੇ ਖੇਤਰ ਉੱਤੇ ਹੱਡੀਆਂ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਖੂਨ ਵਗਣ ਅਤੇ ਖੂਨ ਦੇ ਥੱਮਿਆਂ ਨਾਲ ਮਿਡਲਲਾਈਨ ਤੋਂ 1 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦੂਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਖ਼ਮ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਉੱਤੇ, ਖੋਪੜੀ ਦੇ ਅਗਲੇ, ਪੈਰੀਟਲ, ਟੈਂਪਰਲ ਅਤੇ ਖੋਪੜੀ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਹਿੱਸੇ ਉੱਤੇ ਖੋਪੜੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਐਕਾਇਮੋਸਿਸ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਰੰਟਲ ਹੱਡੀ ਦੀ ਲੰਬਾਈ 5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ, ਲੰਬਕਾਰੀ, ਪੈਰਾ ਸੈਜਿੱਟਲੀ ਅਤੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਮਿਡਲ ਲਾਈਨ ਤੋਂ 1 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦੂਰ, ਫਰੰਟ ਟੂ ਪੈਰੀਟਲ ਜੰਕਸ਼ਨ ਤੱਕ ਵਧਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫ੍ਰੈਕਚਰ ਲਾਈਨ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਰੰਟਲ ਹੱਡੀ ਤੋਂ ਫਰੰਟ ਟੂ ਪੈਰੀਟਲ ਜੰਕਸ਼ਨ ਵੱਲ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਤਿਰਛੀ ਹੈ, 4 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x 1/8 ਅਤੇ ਖੋਪੜੀ ਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਦੇ ਖੂਨ ਦੇ ਥੱਕੇ ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਖੱਬੇ ਸੇਰੇਬ੍ਰਲ ਗੋਲਿਸਫਾਇਰ ਦੀ ਝਿੱਲੀ ਉੱਤੇ ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਫਰੰਟਲ, ਪੈਰੀਟਲ, ਟੈਂਪਰਲ ਅਤੇ ਓਸੀਪਿਟਲ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। .. ਦੋਵੇਂ ਫ੍ਰੈਕਚਰ ਖੋਪੜੀ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਮੇਜ਼ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੇ ਹਨ।

2. 3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 2 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x 1 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਤੱਕ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਕਾਰ ਦੇ ਰਗੜ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ 1 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਵੱਖਰੇ, ਤਿਰਛੇ, ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਦੀ ਗਰਦਨ ਦੇ ਮੱਧ 1 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਉੱਤੇ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

3. ਇੱਕ ਏ. ਐੱਮ. ਰਗੜ੍ਹ 2 1/2 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x 1/4 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਗਰਦਨ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਸੱਟ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 1 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦੂਰ ਤਿਰਛੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

4. ਇੱਕ ਏ. ਐੱਮ. ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਦੀ ਗਰਦਨ ਦੇ ਪੂਰੇ ਪਿਛਲੇ ਅਤੇ ਪਾਸੇ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਦੀ ਸੋਜ ਹੈ। ਸੱਟ ਨੰਬਰ 2,3,4 ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਉੱਤੇ ਗਰਦਨ ਦੀ ਚਮੜ੍ਹੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਖ਼ੂਨ ਦੇ ਥੱਕੇ ਅਤੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਗਰਦਨ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਅਤੇ ਪਾਸੇ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਸਟੀਰਨੋਮਾਸਟੋਇਡ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀ ਅਤੇ ਖ਼ੂਨ ਦੇ ਥੱਕੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ”

5. ਡਾਕਟਰ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੱਟਾਂ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੀਆਂ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਸੱਟ ਇੱਕ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਦਾ ਜ਼ਖ਼ਮ ਹੈ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਐੱਸ. ਨਾਗਾਮੁਥੂ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੱਟ ਦੰਦੀ (ਕੋਡੁਵਲ) ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਤਿੱਖਾ ਹਥਿਆਰ ਹੈ। ਦੰਦੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਯੰਤਰ ਹੈ ਜੋ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਘਾਹ ਅਤੇ ਫਸਲਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੰਦਰੂਨੀ ਪਾਸੇ ਤਿੱਖੀ ਪਰ ਬਾਹਰੀ ਪੱਖ ਧੁੰਦਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਖੇਤੀਬਾੜ੍ਹੀ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ ਵਰਤਦੇ ਸਮੇਂ, ਤਿੱਖੇ ਕਿਨਾਰੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਵਜੋਂ ਵਰਤਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਕਸਰ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਬਾਹਰੀ ਪਾਸੇ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਪੀੜ੍ਹਤ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸੱਟ ਇੱਕ ਦਾਤਰੀ ਜੋ ਕਿ ਐੱਮਓ-1 ਹੈ, ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮੈਡੀਕਲ ਸਬੂਤ ਸਾਰੇ ਚਸ਼ਮਦੀਦਾਂ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਨ।

6. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਇਹ ਅਪਰਾਧ ਕਤਲ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਗੈਰ-ਇਰਾਦਤਨ ਹੱਤਿਆ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਅਪਵਾਦ 4 ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਵੇਗਾ, ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ

“ਅਪਵਾਦ 4-ਦੋਸ਼ੀ ਹੱਤਿਆ ਕਤਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਅਚਾਨਕ ਝਗੜ੍ਹੇ ਉੱਤੇ ਜਨੂੰਨ ਦੀ ਗਰਮੀ ਵਿੱਚ ਅਚਾਨਕ ਲੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪੂਰਵ-ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧੀ ਨੇ ਅਣਉਚਿਤ ਫਾਇਦਾ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਬੇਰਹਿਮੀ ਜਾਂ ਅਸਾਧਾਰਣ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ”

7. ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਇਸ ਅਪਵਾਦ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਬੂਤ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਸਨ। ਦੋ ਦੰਦਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਸਨ, ਇੱਕ ਲੋਹੇ ਦੀ ਪਾਈਪ ਨਾਲ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਲੱਕੜ੍ਹ ਦੇ ਡੰਡੇ ਨਾਲ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਆਏ

ਸਨ, ਪਰ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਹ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਸਨ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਘਟਨਾ ਜਨੂੰਨ ਦੀ ਗਰਮੀ ਵਿੱਚ, ਅਚਾਨਕ ਹੋਏ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵਾਪਰੀ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੋਵੇਂ ਪੱਖ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਪੰਚਾਇਤ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਆ ਰਹੇ ਸਨ। ਜੇਕਰ ਇਰਾਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਸੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਹਥਿਆਰ ਲਿਜਾਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਕਿੱਥੇ ਸੀ? ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪਵਾਦ 4 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਿਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੀ ਧਾਰਾ "ਚੌਥੀ" ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ

“ 300. ਕਤਲ-	XXX	XXX
ਦੂਜਾ -	XXX	XXXXX
ਤੀਜਾ -	XXXXX	XXX

ਚੌਥਾ-ਜੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੰਨਾ ਖਤਰਨਾਕ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਮੌਤ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸਰੀਰਕ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੌਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੌਤ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਦੇ ਜੋਖਮ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬਹਾਨੇ ਦੇ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ”

8. ਏ-1 ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜੋ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਇੰਨੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਦੰਦੀ ਮਾਰ ਕੇ ਖੋਪੜੀ ਨੂੰ ਤੋੜਨਾ ਇੰਨਾ ਖਤਰਨਾਕ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਜਲਦੀ ਹੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਗੁਰੂ @ਗੁਰੂਬਰਨ (ਏ-1) ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ।

9. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਦੁਰਈ @ਦੁਰਾਈਰਾਜਨ (ਏ-2) ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 34 ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 149 ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਹਰੇਕ ਦੋਸ਼ੀ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਸੱਟਾਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ **ਆਤਮਾਰਾਮ ਜ਼ਿੰਗਾਰਾਜੀ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ (1997) 7 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 41** ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਏ-2 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਸ ਉੱਤੇ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਗਰਦਨ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਲੋਹੇ ਦੀ

ਪਾਈਪ ਨਾਲ ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ ਸੱਟ ਲੱਗੀ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਰਗੜ ਹਨ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 324 ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲਗਭਗ 11 ਸਾਲ ਦੀ ਕੈਦ ਕੱਟ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 324 ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੈਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੱਕ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਵੇਤਰੀ @ਵੇਟਰੀਵੈਲ (ਏ-3), ਨਾਰਾਇਣਨ (ਏ-5) ਅਤੇ ਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ (ਏ-9) ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ।

10. ਉਪਰੋਕਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1,3,5 ਅਤੇ 9 ਦੀ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਅਪੀਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 324 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਚੱਲ ਰਹੀ ਕੈਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੱਕ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ|

11. ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ Nos.1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਿਤੀ 08.01.2018 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1 (ਏ-1) ਦਾ ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਾਂਡ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਬਾਕੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2 (ਏ-2) ਦੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਾਂਡ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਲੰਬਿਤ ਅਰਜ਼ੀਆਂ, ਜੇ ਕੋਈ ਹਨ, ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅੰਕਿਤ ਗਿਆਨ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra

Advocate